

Fredens Brev Stilet til F.N.

Dette brev er ikke frugten af en ideologi,
men kun baseret på kendsgerninger.

Underskrivelsen af dette brev medfører ikke tilknytning eller forpligtelser overfor promotorerne af samme. Men vi håber derimod at de der er enige heri, bevæges til selv at realisere konkret arbejde for freden, i lyset af disse beviser.

Kære Venner:

De fleste mennesker ønsker inderligt freden. Ikke desto mindre er de tragiske og hyppige brud på freden blandt verdens forskellige folk åbenbare. Det er ikke nemt at finde brugbare løsninger til at opnå den. Der er mange forhindringer.

Dette Brev ønsker at vise nogle principper, som kan hjælpe til at overvinde disse forhindringer og på samme tid tilbyde nogle grunde på hvilke man solidt kan bygge freden.

I.- Vi nutidige har ingen skyld i det onde, der er sket i Historien, af den simple grund, at vi ikke eksisterede.

II.- Hvorfor skal vi derfor føle og nære vrede mod hinanden, hvis vi intet ansvar har for det, der er sket i Historien?

III.- Efter fjernelse af denne absurde vrede. Hvorfor ikke være venner og som sådan kunne arbejde sammen på verdensomspændende at konstruere en mere solidarisk og tilfredsstillende verden til vores børn og os selv?

IV.- Det er nyttigt at kende Historien så godt som muligt. Men vi må indse at vi ikke kan lave den om. Vi ser også, at hvis Historien havde været anderledes -bedre eller værre- ville resultatet have været anderledes. Der ville i tidens løb have udviklet sig andre møder og forbund, der ville have været født andre personer, ikke os. Ingen af os, der i dag har den lykke at leve, ville have eksisteret. Dette antyder absolut ikke, at det onde, begået af vore forfædre, ikke virkelig var ondt. Vi censurerer det, føler afsky og vi må ønske ikke at gentage det.

V.- Vi mennesker har en fundamental forbindelse alene gennem det at vi lever: at være brødre i tilværelsen. Hvis vi ikke levede, kunne vi slet ikke være kødelige brødre med nogen. At modtage dette oprindelige broderskab gennem eksistensen, gør det lettere for os at være solidariske, fordi vi åbner os for fællesskabet. Overraskelsen over at eksistere gør det derfor nemmere for os tilstedeværende med glæde at anstrenge os for at ordne de aktuelle følger af

det onde, der er sket før vores tid.

VI.- I nutiden at organisere de nye sociale strukturer, som man finder nyttige for at opbygge et stærkere og fredeligere samfund, er mange gange farligt, når man foregiver at basere dem på antikke strukturer, selv om de i deres tid så forde-lagtige ud. Det er mere velbegrundet at basere de nye struk-turer på geografiske og menneskelige enheder. Alligevel må man undgå risikoen for at disse lukker sig inde i sig selv, da dette næsten altid munder ud i tilbøjelighed til uenighed og endda krig.

VII.- Det menneskelige væsen er frit, intelligent og i stand til at elske. Kærligheden kan man ikke forpligte til eller påtvinge nogen, den kan heller ikke eksistere i blinde, men kun i åbenhed. Den opstår frit og klart, ellers er den ikke autentisk. Når vi begrænser en andens frihed eller forhindrer klogskaben i at udfolde sig, forhindrer vi et menneske i at elske os. Ved at forsva-re, begunstige og udvikle individets ægte frihed -som i sig selv indeholder en tilsvarende social dimension- forsones den høflige elskværdighed mellem menneskene os således kan man opbygge freden.

VIII.- De nuværende repræsentanter for institutioner, der har spillet en rolle op igennem tiderne, er ikke ansvarlige for det, der er sket i fortiden, for dengang levede de ikke. Alligevel må disse repræsentanter -når det er på sin plads- for at støtte freden, offentlig beklage det onde og uretfærdige, som er begået af disse institutio-ner tidligere i Historien. Ligesom de så vidt mulig må erstatte de forårsagede ødelæggelser.

IX.- Forældrene er ansvarlige for deres børns eksistens. Derfor må de i solidarisk samarbejde med samfundet hjælpe, indtil deres børns død (særlig hvis de er mentalt underudviklede og evnes-vage) hovedsageligt ved at efterlade dem en verden i større fred, for at børnene kan udvikle deres liv i menneskelig værdighed, da de jo ikke har bedt om at eksistere.

På den anden side har de unge ret til at blive motiverede og begejstrede af livsglæde gennem deres forældres, familiens og samfundets eksempler. Ligeledes har de ret til et arbejde, idet de på denne måde udvikler teknik og videnskab, således at de selv samarbejder for at opnå en verden i fred.

Således er det åbenlyst at man ikke kan opbygge den globale fred, mens der i samfundet og også i familierne eksisterer ringeagt overfor mere end halvdelen af befolkningen: kvinder, børn, gamle og marginalgrupper. Tværtimod fremmes freden gennem anerkendelse og respekt for alles værdighed og rettig-heder.

X.- Et stigende antal lande indser allerede nu, at vi alle har ret til frit at tænke, udtrykke os og sammenslutte os, idet vi altid respekterer andres værdighed og rettigheder. Men ligeledes har hvert menneske retten til at leve sit liv i denne verden i overensstemmelse med sin tænkemåde. Demokratierne må derfor også gøre en kvalitativ indsats for at forsvare og fremme at alle persone kan leve i overensstem-melse med deres samvittighed uden selvfølgelig nogensinde at øve vold mod andres frihed eller provokere skader hverken mod andre eller sig selv.

Uden vrede, gennem frihed, oprigtighed og venskab kan man skabe freden.

Tak, kære venner.

Efterskrift:

Det er regeringernes arbejde at fokusere på det bedste for de nulevende, da de eksisterer og har ret til at leve livet med menneskelig værdighed, uden at de nulevendes vel skader fremtidens økologiske balance.

Hvis en nation regeres godt vil dens borgere omgås med hinanden på en tilsvarende positiv måde. De vil sætte børn i verden, der glæder sig over landets fremgang. Forældrene har fået betingelser for at leve sammen og dette har givet efterkommerne en god start. Forældrene har fået betingelser for at mødes og dette har muliggjort disse efterkommeres eksistens. Men hvis nogle nationer er mindre godt regeret, vil de nulevende voksnes interpersonale relationer udvikle sig på en anden og mere kompliceret måde, møder og relationer vil være anderledes, etc. og derfor vil der fødes andre individer, der er forskellige fra dem, der ville have været født, hvis nationen havde fungeret bedre. Naturligvis bør disse nye insbyggere bestræbe sig på at forbedre situationen, når de bliver voksne.

Det er derfor åbenbart, at i et hvilket som helst land vil indbyggerne i morgen, hvem de end er, altid glæde sig over, hvad i dags respektive regeringer har gjort -godt eller dårligt- fordi, takket være dette, eksisterer de. Derfor er de nulevendes vel det vigtigste mål for regeringerne.